РІК ЗАЛОЖЕНЯ 1893.

"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.

"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. субота 13-го марта 1915. Ч. 30. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Saturday, March 13, 1915. N. 30.

ДАЛЬШІ БИТВИ ПІД БЕСКИДСЬКИМИ ГОРАМИ.

Німці знова полонили понад 3.000 Москалів в російській Польщі.

Великі страти Французів в північно-східній Франції.

Сьмілий подвиг німецького военного корабля.

В ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ:

УСПІХИ АВСТРІЙЦІВ У КАРПАТАХ.

АМСТЕРДАМ, Голяндія, 11. марта. — Здовж ріки Дунайця (в західній Галичині) острілюють Австрійці гарматами російські становища. **На боєвій лінії Горлиці-Ужок перейшли Австрійці до офензиви** (зачіпної війни). В однім місци удало ся Австрійцям обійти російські становища і взяти Москалів з двох боків в огонь. **Москалі мусіли опустити свої становища, вириваючи сотками трупів побоєвище. 500 Москалів взяли Австрійці в полон.**

АВСТРІЙСЬКА АРМІЯ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ І НА БУКОВИНІ ДЕРЖИТЬ СЯ ДОБРЕ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 11. марта. — Австрійське міністерство війни подало до відома отсї вісти з поля війни у східній Галичині і на Буковині:

В полудново-східній Галичині (між Станиславовом і Коломиєю) відбито напади російської армії на цілій лінії. До найбільше завзятої битви прийшло на північ від Надвірної. **Помимо чисельної переваги Москалів відперто їх і змушено до відвороту в напрямі Станиславова. 200 Москалів попало ся в полон.**

На Буковині прийшло до битви на північ від Черновець здовж ріки Прута. Всі переходи через ріку Прут находять ся в руках нашого війска.

Хоч доси не було урядового потверджения зі сторони Австрії про поновне занятє Станиславова Москалями, то з повисшого донесеня треба виносити, що австрійська армія, яка находила ся вже на північ від Станиславова, тепер уступила перед переважаючою силою Москалів на полуднє, опорожняючи тимсамим і Станиславів.

МОСКАЛІ ДОНОСЯТЬ, ЩО АВСТРІЙЦІ ВЖЕ ДІЙШЛИ ДО ДНІСТРА.

ПЕТРОГРАД, столиця Росії (через Лондон), 12. марта. — В Карпатах відбили російські війска всі напади Австрійців. Коло Горлиць російське військо вдарило на поступаючих наперед Австрійців і не дало їм копати своїх шанців на російськім фронті.

У східно-полудневій Галичині, на полуднє від Нижнева, ми прогнали наступаючих Німців.

Слова російського донесеня, що російське військо не дало Австрійцям копати шанців на російськім фронті, значить, що Австрійці були виперли Москалів з їх становища і хотіли там укріпити ся, але Москалї знова вдарили на них і виперли з того становища.

Замітне в телеграмі останнє реченє, в котрім сказано про битву на полуднє від Нижнева.

Місточко Нижнів лежить над рікою Дністром, на північний схід від Станиславова. З того виходило би, що австрійсько-німецька армія, яка тепер знаходить ся між Станиславовом і Коломиєю, є не лише на полуднє від Станиславова коло Надвірної, але і на північний схід від столиці Підгіря, коло місточка Нижнева, яке лежить над рікою Дністром. Австрійці відай намагають ся узяти в свої руки нижнівський міст, щоби мати перехід через Дністер.

АВСТРІЙСЬКІ ПОБІДИ НА ЛЕМКІВЩИНІ І НА ПІДГІРЮ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 12. марта. — На просторі, який заняли наші війска в околици міста Горлиць (на Лемківщині, на полудневий захід від міста Ясла), держать ся вони сильно. Москалї пробували відбити ті наші становища, але їх зусиля розбили ся на нічім.

Великі сніги, які впали в Карпатах, є великою перепоною у военних ділах, але мимо того наші війска не стоять, а заохочують їх до дальшого наступаючого походу против неприятеля дотеперішні побіди в Карпатах.

Вчерашної ночи відбито успішно в Карпатах кілька нічних нападів російських війск. Притім потерпіли Москалї великі страти й оставили в наших руках значне число полонених.

В полудново-східній части Галичини (між Станиславовом і Коломиєю) Москалї приблизили ся були вчера до наших становищ на північ від Надвірної, але відбито їх і прогнано на північ. Взято там до неволї 280 Москалів.

В инших місцях галицького боєвого фронту і на Буковині панує спокій.

ДІЯВОЛЬСЬКИЙ ПІДСТУП МОСКАЛІВ.

ВАШІНҐТОН, Д. К., 11. марта. — Австрійсько-угорська амбасада оголосила вість, яка надійшла від міністерства заграничних справ з Відня, про підступ Москалів, який вони вистрихнули в Галичині, в околици Надвірної.

На приказ команданта російської армії гнали Москалї 1.500 жидівських родин на боєву лінію на північ від Надвірної в напрямі австрійських становищ. Москалям ходило о се, щоби під охороною жидів **підійти як найблизше до австрійських становищ**. Коли жиди були вже недалеко боєвої лінії, виступив під охороною білого прапора російський офіцир, просячи Австрійців о перепущене жидів через боєву лінію. Однак від Австрійців одержав отсю відповідь:

„Під жадним услівєм не позволить ся на се, щоби хтонебудь з противної сторони перейшов нашу боєву лінію. Тому заявляємо, що будемо стріляти. Просимо повідомити про се жидівські родини. Велика відповідальність за сей нечуваний злочин, щоби безборонних людий гнати на боєву лінію, спаде на голови тих командантів, які видали такий варварський приказ".

В РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ:

ПОЧАТОК НОВОЇ ВЕЛИКОЇ БИТВИ В ПІВНІЧНІЙ ПОЛЬЩІ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 11. марта. — Головний ґенеральний штаб російської армії подає до відома, що **Німці нагромадили велику силу війска в північній Польщі та, що нова велика битва в околици Пшасниша вже розпочала ся.** Новий похід німецьких війск переведений зі значно більшою силою ніж попередний.

Безвпинні военні операції Німців здовж ріки Німену дали їм спромогу кинути нові великі сили в напрямі Пшасниша. Завдяки своїм зелізницям Німці довершили се без трудности. Оставляючи в окрузі Авґустова лише таку силу війска, щоби охоронити ліве крило своєї армії, головна сила німецька посуває ся в напрямі Пшасниша з великою скоростю.

Повисша телеґрама з Петрограду сьвідчить, що Москалї вже заздалегідь приготовляють своє населенє до нового пораженя російської армії в Польщі. Ще кілька днів тому назад, російський ґенеральний штаб голосив вісти про велику побіду над Німцями і прогнанє їх за границю. Тепер однак признає, що німецька армія у великій силї посуває ся здовж цілої боєвої лінії. Можна отже надіяти ся в короткім часі нової побіди армії ґенерала Гінденбурґа. Нова побіда Німців рішила би заразом і про долю Варшави, а вслїд за тим і ціла Польща опинила би ся в руках Німців та Австрійців.

НЕДАЛЕКИЙ УПАДОК ОСОВЦЯ.

АМСТЕРДАМ, Голяндія, 11. марта. — **Російська кріпость Осовець (в північній Польщі) находить ся близько упадку.** Німці спровадили велику скількість тяжких гармат, які викидають денно кількасот набоїв на форти осовецької кріпости. Дотеперішні успіхи бомбардованя Осівця вважають Німці за вповні вдоволяючі.

В околици Пшасниша прийшло до битви, яка прибирає щораз то більші розміри. Німці при помочи своїх зелізниць перевезли війска, які недавно віднесли побіду над Москалями коло мазурських озер, і напирають на російські становища здовж ріки Бобра і Нарви.

В середущій Польщі над рікою Пілицою відбито поновний російський напад в околици Нового мяста, при чім Москалї понесли великі страти.

ПОБІДНИЙ ПОХІД НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ ПРОТИ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСК.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 12. марта. — В російській Польщі кипить завзята битва здовж боєвої лінії від ріки Висли до ріки Німену. Скрізь Німці завдають Москалям сильні удари, а особливо коло міста Пшасниша, де імовірно Німці проломлять російську боєву лінію.

Битва розвиває ся корисно для наступаючої німецької армії.

Вчера полонено 3.200 Москалів, а російський відділ, який намагав ся дістатись до східно-пруської границі, відтято від решти російських війск і знищено до тла.

Острілюванє російської кріпости Осівця триває дальше. Упадку кріпости вижидають в короткім часі.

У ФРАНЦІЇ:

ВЕЛИКА НІМЕЦЬКА ПОБІДА У ФРАНЦІЇ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 11. марта. — Велика наступаюча виправа французьких війск проти німецьких становищ в Шампанії (північно-східна часть Франції) тривала від дня 17. лютого до нині. Нині вона вже зломана. **За весь той час Французи не осягнули жадного успіху, а понесли величезні страти.**

Страти Французів виносять 45.000 в убитих і ранених. Здорових жовнірів дістало ся в німецькі руки 2.450 і 35 офіцирів. Крім того здобуто богато гармат, машинових карабінів, военного матеріялу і набору поживи.

ФРАНЦІЯ НЕ МАЄ ПРОМИСЛОВИХ РОБІТНИКІВ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 11. марта. — Анґлійська преса стверджує цілком отверто, що французька торговля тепер цілком спинена з причини, що всїх мущин, здатних до роботи, покликано до війска.

Один аґлійський офіцир пише з уваги на те в одній анґлійській часописи, що Анґлія не повинна більше посилати війска до Франції, а лишити людий дома, аби працювали в промислї та винагородили ті недостачі, які спричинила війна союзникам Анґлії. Радить він, аби Анґлія виробляла гармати, карабіни й амуніцію та продавала Франції і Росії.

Ще яркійше покажеть ся на весну недостача **полевих робітників**. Ся недостача покажеть ся найбільше у Франції, а трохи меньше в Німеччині. Франція — се переважно рільничий край, а наслідком постійного зменьшуваня числа французького населеня там в останних роках щораз більше давала ся відчувати недостача робучих рук, що знова найсильнійше відбивало ся в рільництві. Коли позаторік заведено у Франції 3-літну службу, то французькі ґазети нарікали, що се ще дальше загарбує робучі сили з піль у Франції. Підчас мира була на се рада — спроваджуванє робітників з перелюднених країв, якими були Галичина, російська Польща й и. Але тепер, підчас війни, се неможливе. А крім того війна у Франції ще і своїх яких 4 міліони робітників відірвала від щоденної праці та покликала на поле смертельного танцю. Отже згори можна сподівати ся, що буде дуже лихо з управою ріллї у Франції, а се не ворожить на будуче нічого доброго. Се заповідь голоду на другий рік.

Трохи лїпше в Німеччині, бо Німеччина — се більше промисловий край, а з уваги, що підчас війни вивіз промислових витворів значно зменьшений, богато промислових робітників (котрі не пійшли на війну), можна ужити до управи ріллї.

Крім того обі держави будуть також уживати до полевих робіт военних бранців. Тут знова Німеччина лїпше вийде, бо має більше бранців.

НА МОРИ:

НІМЕЦЬКИЙ ПОМІЧНИЙ КРУЖЛЯК ПО ПІВРІЧНІЙ МАНДРІВЦІ ПО МОРЯХ ЗАГОСТИВ ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРИСТАНИ. — ЗАТОПИВ 11 КОРАБЛІВ.

НЮПОРТ НЮС, Вірджінія, 10. марта. — Нині причалив сюди німецький помічний кружляк „Прінц Айтель Фрідріх", котрий пів року кружляв по Анґлійськім і Тихім океані та підчас своєї мандрівки **затопив 11 торговельних кораблів, а то 5 анґлійських, 4 француські, 1 російський і 1 американський** (Злучених Держав).

Затоплені кораблів мали містоти понад 26.000 тон. Всю залогу з тих кораблів, числом понад 350 людий, забрано на німецький помічний кружляк і її привезено разом із залогою кружляка, яка виносить 200 людий, до американської пристани.

Німецький кружляк „Прінц Айтель Фрідріх" причалив до американської пристани через те, що не стало йому угля і потребує поробити деякі направки. Після приписів міжнародного права военний корабель може оставати в чужій пристани 24 години, щоби набрати угля і поживи. Одначе, коли потребує перевести деякі направи, може остати ся і довше. Німецький кружляк з того скористає й останеть ся кілька тижнів.

НЮПОРТ НЮС, ВА., 11. марта. — **Мандрівка німецького помічного кружляка „Прінц Айтель Фрідріх" по водах земської кулї викликала загальний подив. Подивляють се велике діло капітана Тіріхенса і його справної залоги.**

При затоплюваню неприятельських кораблів поводила ся залога кружляка дуже по людяному з моряками із затоплених кораблів.

Вирятувані з американського корабля „Ди Фрай" оповідають, як їх корабель затоплено. Їх корабель віз до Анґлії великий набір збіжа. Коли був дня 28. січня с. р. вечером серед Атлянтійського океану, здержав його німецький кружляк „Прінц Айтель Фрідріх". Капітан, перекопавши ся, який там є набір, вислав часть залоги, щоби кидали збіже в море. А тимчасом помітив він далеко французький корабель „Жакобсен" і пігнав за ним. Здогонивши його, придержав, забрав залогу, а опісля звелів перенести великий набір угля з французького корабля на німецький кружляк, бо якраз йому не доставало угля. Опісля затоплено французький корабель. Се тривало доволї довго. Коли відтак кружляк приплив до американського корабля, капітан побачив, що ще богато є роботи з киданем збіжа в воду та, щоби не тратити часу, звелів усім людям, що були на кораблі, перенести ся на німецький кружляк, а опісля казав заложити бомби в американськім кораблі, і протягом кількох мінут він пропав під филями океану.

ВАШІНҐТОН, Д. К., 12. марта. — Затопленє американського корабля німецьким кружляком видвигнуло нове питанє. Властителі корабля домагають ся відшкодованя в сумі $1,200.000, а правительство Злучених Держав зажадає імовірно виясненя в тій справі.

АНҐЛІЙСЬКІ І ФРАНЦУСЬКІ КОРАБЛІ ЗАСІДАЮТЬ СЯ НА НІМЕЦЬКИЙ КРУЖЛЯК.

НЮПОРТ НЮС, ВА., 12. марта. — Анґлійські і французькі военні кораблї засїли ся здовж побережа Вірджінії у віддаленю 3-ох миль від побережа, на німецький кружляк „Прінц Айтель Фрідріх", хотячи його зловити при виїзді з американської пристани і затопити.

Капітан кружляка заявляє, що се його не відстрашить і він у своїм часі спокійно собі відплине на океан.

НІМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ СУДНА ЗАТОПИЛИ ЗНОВА ТРИ АНҐЛІЙСЬКІ ТОРГОВЕЛЬНІ КОРАБЛІ.

ЛОНДОН, 10. марта. — Управа британської военної фльоти оголосила нині вечером, що німецькі підводні судна затопили нині три британські пароплави: „Тенджістен", „Блеквуд" і „Принсес Вікторія". Залоги з двох останних кораблів вирятувано, а з першого, оскільки доси звісно, вирятувано лише одного чоловіка.

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States:	В Злучених Державах:
$2.00 per year	на рік $2.00
$1.00 per 6 months	на пів року $1.00
0.75 per 3 months	на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries:	В місті Jersey City, до Канади і других країв:
$3.00 per year	на рік $3.00
$1.50 per 6 months	на пів року $1.50
$1.00 per 3 months	на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

„МИ" І „Я".

(ес) Чуємо часто про невдачі в народній роботі ізза незгоди провідників. Се лучаєть ся як в сильних так і в слабих народів. Частійше се явище виступає в слабших народів, а походить воно з ріжних причин. Часом складають ся так обставини, головно тоді, коли вони тяжкі. Тоді провідники тратять голову, а не маючи витривалости видержати на становищи в тяжких хвилях, утікають зі своїх позицій і полишають працю другому. Колиж прийде невдача, тоді один спихає на другого свою вину і оправдуєть ся на кінци: „Не я, але він винен".

Але таке виріжнюванє поодиноких одиниць являєть ся ще й при инших нагодах і то в цілком противнім напрямі. Дієть ся се також частійше між слабими народами, де не стає средств на відповідне удержанє передових людий. Тоді часто бачимо осьтакі прояви: Вирине гадка заложити якусь інституцію. Природно, що інституцію провадять люди, які з неї мусять жити. А що нарід не мав змоги дати відповідного удержаня своїм передовим людям, тоді ті передові люди старають ся самі здобути собі становище при таких інституціях. І тоді повстає мимовільна конкуренція о се становище навіть між сьвітлими людьми. Ся конкуренція переходить иноді в остру боротьбу, де кождий стараєть ся поставити своє „я". Що часто при тім тратить сама справа, се самозрозуміле.

Коли одначе така конкуренція одиниць, де розходить ся о забезпеченє свого житя, є до певної міри оправдана, то зовсім инакше представляєть ся ся конкуренція, се висуванє свого „я", ся амбіція одиниць в такій роботі, яка має принести лише ідеальні користи, а не реальні користи одиницям.

Возьмім приклад з біжучої хвилї. Коли на американській Україні розходить ся о створенє якоїсь, бодай хвилевої орґанізації на воєнний час, то хоч би хтось подавав золоті гадки, хоч би доказував, що лише в той і той спосіб можна буде вирятувати Вітчину — то се є голос вопіючого в пустини. А се тому, бо тут занадто розвинене індівідуальне житє, розвинена діяльність, привязана до осіб. І коли розходить ся тепер о таку справу, де ті поодинокі особи мають на якийсь час сховати своє „я", а зсолїдаризувати ся разом з иншими з огляду на спільну ідею, то ми бачимо, що вони до сього не спосібні. Ся манія великости, яка опанувала деякі одиниці, так їх засліпила й убила всяке чувство, що не поможуть їм ні арґументи, ні золоті слова — загалом даремний весь труд.

Сумна се проява, але правдива. Мусить вона болїти кождого щирого Українця. Бо хоч як бажало би ся під теперішну пору звести всї ріжні стремліня до спільного знаменника, щоби надати їм якусь одноцільність і пляновість — то з'усиля в сїм напрямі цілком розбивають ся. Амбітні одиниці не хочуть зрозуміти збірної назви „ми" на означенє цілого народа. Вони не навчили ся жити між народом і в народі і стреміти до особистого щастя через щастє цілого народа; ні, вони не вміють думати разом з цілим народом в формі „ми", але в формі „я". Та хоробллива амбіція (зарозумілість) попихає їх в дальшій консеквенції до такої упертости й завзятости, що вони волїли би спровадити невдачу в цілій народній роботі, ніж мали би хоч в части зрезиґнувати зі свого „я".

Причиною їх хоробливої зарозумілости є се, що на американській Україні брак чинника, перед яким сї амбітники могли би бути відвічальні. Тут нема публичної опінії, тому сї маняки-великани можуть безкарно псувати народну роботу.

А прецінь такий стан не може довго тривати. Мусить ся раз обудити народна совість. Треба роз зрозуміти, що ми яко нарід становимо одну велику родину, котра лише солїдарними і спільними виступами може щось зробити. До сеї солїдарности і народної карности обовязані всї. Хто зпід карности виломлюєть ся, може стати ся серед певних обставин зрадником народної справи. І тому весь український загал має вважати на сю народну карність. Хто зпід неї виломлюєть ся, шкодить усїм.

Навчім ся вже раз думати, що **до щастя особистого ми мусимо стреміти через щастє народне.** А тоді навчимо ся також привязувати більшу вагу до того щастя народного. Тоді також забудемо поволи за своє „я", а навчимо ся думати у збірній формі: „ми" — Українці. Тоді робота одиниць буде йти на рахунок і користь загалу; тоді змаганя одиниць будуть мати один напрям, одну спільну ціль, і тоді праця тих одиниць буде тішити цілий загал; тоді також повстане лише благородна конкуренція: **хто більше** зробить для добра України.

ВІСТИ З ВІДНЯ.

На основі інформацій з достовірного жерела, про що ми вже згадували в попереднім числї, подаємо ось-такі дальші вісти з Відня:

Січові стрільці.

Січові Стрільці дістали мундури австрійського війска в тій цїли, щоби мати охорону перед мстивостию Москалів. Завзятє між Стрільцями є таке, що ніхто живий не попав ся в руки Москалів. Їх незвичайна хоробрість, зручність і сприт дуже богато помагають австрійським воєнним операціям. Яко характеристичний факт подають таке:

Одного разу вибрало ся 18 Стрільців на патрольованє. Вони підійшли тихо під московський табор, обчислили сили Москалів,—а було їх ціла сотня—окружили їх довкола і почали страшно кричати. Перестрашені Москалї, думаючи, що вони окружені великою силою, віддали ся добровільно в полон, відкинувши оружє.

Навіть окрему почту між Галичиною а Віднем мають Стрільцї і в той спосіб передають до віденських часописий відомости з рідного краю.

Недавно відсилали з Відня новий відділ Стрільців на поле бою — про що ми саме недавно доносили. Замітне було те, що підчас торжества мав промову один ґенерал, який взивав Стрільців до бою за вільну Україну. **Число дівчат між Січовими Стрільцями зросло до 27;** є се майже виключно студентки семинарів, перемиського лїцею та учительки.

В противенстві до Січових Стрільців польські леґіони не мають признаня. Походить се звідси, що один леґіон (східний) збунтував ся, а навіть один відділ краківського леґіону зрадив був німецьку армію коло Варшави саме в тій битві, коли то Німцї мусїли перебивати ся цілий тиждень баґнетами. І самі Москалї не пошанували зрадників, бо вивішали їх. За сю зраду розвязано кілька відділів польських леґіонів і порозділювано тих добровольців поміж австрійську армію. Наслїдок сього такий, що польські леґіони в розпуці співають пісню:

Tak nas ciężko skarał Bóg,
Że nie wiemy kto nasz wróg.

Облога Кракова.

Наша інформаторка перебула облогу Кракова, бо ніяк не могла виїхати до Америки. Розходило ся о пашпорт, котрого тепер австрійські власти ніяк не хочуть видати; отже вона виїхала аж підчас загального видаленя цивільного населеня з міста.

На поміч австрійським війскам прийшли Німці. **Німці поводять ся як правдиві джентелмени.** Платять дуже солїдно за всяку обслугу і за харчі. Поводять ся незвичайно чемно — тому всякі сплетні про брутальність Німців є видумкою.

Противно поводили ся Поляки в Кракові супроти Німців. Так наприклад раненими жовнїрами Німцями зовсім не хотїли доглядачки Польки заопікувати ся і радше давали поміч раненим Москалям, ніж Німцям.

Краків був уже досить сильно загрожений, бо Москалї були вже між першим і другим перстенем фортів. Але се якраз було причиною їх погрому. Їм справлено правдиву різню, а ріка Висла перемінила ся в ріку крови. Около 30.000 Москалів згинуло в бою під Краковом, а кільканайцять тисяч дістало ся в полон. Були се в більшій части Кірґізи й корінні Москалї. Російське війско голодне й вимуждене — тому не дивно, що дібравши ся до алькоголю, пє до нетями, а потім допускаєть ся нечуваних звірств, про котрі слухати — волосе стає дубом на голові.

В Кракові знищили російські бомби кілька приватних домів, натомісць не нарушили ні одної публичної будівлї.

Пити непереварену воду в місті заборонено зі страху перед холєрою. Кождий отже мусить мати переварену воду під рукою.

МОЛИТВА ЗБОЛЇЛОЇ ДУШІ.

Боже єдиний,
Ти всемогущий,
Дай нам прозріти
Ти всюдисущий!
Щоб ми пізнали
Правду сьвяту
І все сповняли
Волю Твою!
Будь Ти над нами,
Боже великий,
Спаси наш нарід
Горем прибитий.
Щоб ми пізнали
І покорялись,
Твоєї правди
Не відцурались.
Щоб Тя любили,
Щоб Тя славили,
Щоб Твою правду
Всюда ширили.
Дай, щоби тілько
Крови не лилось,
І, щоби слово
Твоє сповнилось.
Я в тоє вірю,
Що Ти то зробиш.
Своєї ласки
Нам не відмовиш.

Написала **Клявдія Гайович**
з Шікаґо, Ілл.

ПРИВАТНЕ ДОНЕСЕНЄ З АВСТРІЇ ПРО ОБЛОГУ ПЕРЕМИШЛЯ.

З Будапешту доносять: Вже майже чотири місяці минає, від коли російські війска окружили з усїх сторін твердиню Перемишль, а помимо сього, як облягаючі війска не будуть провадити облоги завзятійше ніж се робили дотепер, то оборонці певно будуть могли видержати три місяці.

При такій облозї, де 50 до 60 тисяч жовнїрів і цивільного населеня скуплено на малім просторі, питанє виживленя стає дуже важною квестією. Російські війска заняли всї дороги, ведучі до міста, а в руках обляжених лишила ся просторонь о промірі 24 миль. На тім просторі є 12 малих сїл і офіцири додають до запасів їди стріляні дикі качки, гуси і малу дичину, якої є дуже богато.

Зносини зі зовнішним сьвітом удержуєть ся через лїтаки і майже кождого дня летить лїтак до галицької головної кватири. Вилїтаючи з твердинї, летун має зі собою лише листи і переписні картки, але летячи до твердинї, має ще мясні консерви і ручні ґранати, яких запас в залозї вичерпав ся.

Залога складаєть ся майже зі самих угорських полків, які бють ся дуже добре. Дотепер є у фортеці 5.600 російських бранців, які жиють зі залогою дуже добре.

Деколи російські летуни появляють ся над містом і кидають бомби. Недавно один летун кидав бомби на маґазини зброї; видно вороги довідали ся про се — але бомби не поцїлили, а маґазини перенесено на другий день в инше місце.

Порції, які дістають жовнїри, не є такі великі як були на початку облоги, але все вони вистарчають, аби наситити жовнїра. Військові власти достарчають їди також цивільному населеню, а то в сей спосіб, що війско продає живність купцям, а купці продають населеню. Гроші мали дуже малу вартість і тому військові власти мусїли установити ціну на всї средства поживи. Бідне населенє дістає їду два рази на день цілком за дармо.

Залога не робить вже випадів так часто як з початку облоги, бо комендант, не могучи нізвідки дістати підмоги, не хоче тратити людського матеріялу.

Комендантом облоги є ґенерал Радко Дімітрієв, який мав обіцяти цареви, що або здобуде кріпость до 1. марта або пововнить самоубийство. Тому залога твердині з нетерпеливостю очікує великих штурмів.

Авіятори, що їздять до Перемишля, мусять зміняти дорогу і летїти кождого дня куди инде, бо на дорозї, понад якою летів лїтак попередного дня, чекають його російські гармати. Двох з летунів стягнули вони на землю стрілами; один летун згинув, а другого взяли в полон з дуже важними паперами. Як погода дуже гарна, летун може зробити легко 75 миль на день; аби бути безпечним, він мусить летїти дуже високо і тому мусить робити яких 5 до 6 великих колових злетів, нїм піднесеть ся достаточно в гору і пустить ся в дорогу. Найлїпший лїтак може взяти на себе яких 500 фунтів тягару.

Летун вивозить кождого дня з кріпости два мішки почти. Постановлено, що пять людий може написати одну картку, подаючи пять ріжних адрес. Хто одержить таку картку, має надати її на почту і так дальше, аж вона дійде до послїдної. Офіцири можуть писати по одному листови на тиждень кождий.

Відділи до випадів мають звичайно два до три реґіменти і треба два дни, аби вони повернули. Звичайно вони вертають з многими раненими, а деколи виказують великі втрати, але часто вертають з бранцями. Випади робить ся звичайно в ночи, бо в день над фортифікаціями уносять ся російські летуни і бачать рухи війск.

Такі випади робить ся тепер щораз рідше, за те канонада йде день і ніч і перериває ся лише хиба на кілька годин. Великі австрійські гармати держать російських салдатів в приличній віддаленості. Дотепер потерпіли від російських гармат лише наші зовнїшні фортифікації.

Кілько разів російські летуни летять над фортецу, ніколи не забувають кромі бомб кидати також відозви в польській мові, в яких не радять вірити в австрійські донесеня про австрійські побіди, бо російські війска вже перейшли Карпати і зробили наїзд на Угорщину.

ЛЮДЯНІСТЬ НА ВІЙНЇ.

Читаємо в російській часописи „Новоє Время":

Разом з нечуваними в новійших часах звірствами, котрі нагадують середні віки, помічаєть ся факти, які вказують, що люди, хоч вороги на війнї, вони в приватнім житю людьми.

Я памятаю оповіданя старих людий про російсько-турецьку війну. Підчас спочинку між битвами турецькі й російські жовнїри прибігали до себе, жартували, дужались, сьміялись — Бог знає якою мовою вони порозумівались, бо дуже легко обмінювались харчами. Не було ні злоби, ні ворожих визовів, анї ненависти.

Не раз вже писали російські часописи, що відношенє Москалів до Австрійців подекуди лїпше як до Німців. Я бачив недавно в Києві, як одна жінка переходила поміж полонених ранених і подала їм два яблока. Австрієць взяв і радо подякував. Німець відвернув ся зі злобою. Таксамо, коли давали харч, то доглядачки давали його лише Австрійцям, а Німцям ні, бо вони настроїли їх проти себе.

Між австрійськими жовнїрами нема злоби зглядом нас, а між російськими й австрійськими офіцирами панують найлїпші зносини, які вказують на людяність і культуру.

Воєнний летун, поручник Ковганько, син ґенерала-ляйтнанта Ковганька, вилетів на розвіди з другим поручником, Яковенком. І не вернув більше. Чи вони ранені, убиті чи полонені—ніхто не знав. Аж раз дістає ґенерал Кованько від великого князя Александра Михайловича таку телеґраму:

„Ми знайшли записку, кинену австрійським лїтаком. З неї довідали ся ми, що два російські летуни дістали ся в полон; вони живі і здорові. Се певно Ваш син і поручник Яковенко".

Знова начальник відділу, штабовий капітан Т. прислав подрібну телеґраму, в котрій доносить, що австрійський летун кинув з лїтака „вімпель" і повідомляє, що поручник Кованько дістав ся до неволї. Його аероплян зістрілили Австрійці, поцїливши його 60 кулями.

Вімпель — се мідяна трубка, в котру вкладають записку. Се робить ся на те, щоби записка не пропала, коли впаде в болото або у воду. Сї записки пишуть Австрійці по німецьки, а Москалї по московськи.

В останнім вімпелю, киненім Австрійцями, находить ся просьба, щоби Москалї повідомляли про долю австрійських жовнїрів, які згинуть у війнї або попадуть в полон, а за те Австрійці будуть таксамо поступати зглядом Москалів.

ПЕВНИЙ ЛІК.

Прийшов мужик до шинку
Тай став у порога,
А жидівка лраментує:
„Вей мір! бійтесь Бога!
Порадьте що, пане ґаздо.
Біль великий маю,
Геть всї зуби в мене болять
Вже не витримаю!"
Подумав мужик хвилину.
Врешті повідає:
„Знаю я одно лікарство:
Зараз помагає.
Возьміть в уста зимної води
З ріки або студні,
Сядьте на горячу кухню
Й сидїть до полудня.
Аж коли вам вода в устах
Вже зачне кипіти,
Тогди плюньте, а зуби більш
Не будуть болїти"...

З ГАЛИЦЬКИХ ПОБОЄВИЩ

Львівська часопись „Слово польске" описує побоєвища в Галичині в слїдуючий спосіб:

По дорозї з Жовкви до Рави Руської села остали цїлими. Уратовано Добросин, Камінку-Липник і Камінку-Стареселo, хоч під Камінкою-Липником відбула ся триденна битва рівночасно з битвою під Маґеровом. І тут впало богато людий; ми стрічали по дорозї непохованих небіщиків і коні. Видко богато збірних могил.

Рава Руська зруйнована. Уряди виїхали ще в час, а богатші мешканці, особливо жиди, ратували своє житє заздалегідь. Великий склад яєць придав ся російським салдатам, які вже були поголоднїли.

З Яворова через Селиска і Гребенне їдемо **до Любичи.** По дорозї стрічаємо кільканайцять спалених хат в Гребеннім; також в Любичи спалено кілька домів. Всюди слїди повільної боротьби. Видко сьвіжі могили жовнїрів і незакопані кінські трупи.

В Белзци спалено паровий тартак, маґазини і склади дерева. Фільварок Левандовського вирятуваний, але богато міщанських домів спалено.

З Белзця їдемо **до Нароля.** Палата князя Пузини ціла, деякі будинки на фільварку спалені. Місточко Нароль спалене цїлком, остав лише костел.

За Наролем починають ся ліси, що тягнуть ся до Плазова. Се село уратоване, як також околичні села. Деякі фільварки сплїндровані.

Вкінци **Цїшанів.** Ціле місто — одна руїна. Навіть новий будинок повітової ради — впав жертвою огню. Мешканці повтікали до Ярослава і Ряшова; в містї нема нікого. З домів ще димить ся. Околичні села цїлі.

Польська часопись зі Львова „Ґазета Народова" пише знова про околиці Львова ось-так:

Чи звернемо коні на Любінь Великий, чи на Городок, не видко дуже великих слїдів знищеня. Мало пізнати слїди оружної розправи. Тут і там хрестик на могилї, деякі згарища, декуди кінський кістяк. За те страшний є вид снїжної пустинї. Лише серед багна над Верешицею зістали копички сїна — з впрочім пустиня, пустиня! Навіть доми, які ще лишили ся, — і ті порожні. Ог! вже не вернуть ся ті люди, що мешкали в тих домах. Пропав доробок кількох поколїнь. Змінила ся рівень культури цїлого краю.

Місто **Рудки** перестає бути повітовим містом, за те Городок і Комарно мають будучність. В Рудках спалено кілька домів, торговля підупала цїлком, а на містї видко лише крамарські буди. В містї находить ся пять шпиталів для ранених.

Двір в Беньковій Вишни не згорів, але обрабований; зі сїл Хлопчиці, Михалевичі, Шептиці, Мокряни, Вишенька, Острожець — з тих сїл нема навіть слїду. Шкода й думати над приверненєм господарської минувшини.

Потерпіли ліси й городи, з яких повирубувано або попалено дерева. Двірський город в Крукеничах сильно потерпів, а сама палата ще сьвітить ся якось. За те попівщина спалена цїлком.

РОДИМЦЇ ПРИ ВСЇХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

Станіславчик, 10. січня 1915.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Тату і Ти любий Брате! Донощу Вам кілька слів про нас. Ми з ласки Бога здорові і Вам здоровля жечаю. Булоб нам добре, та лиш сумно, бо дядька тітки Зоськи забрали на війну на самий Сьвятий Вечер. Як до нас прийшли Москалі, то ми мали дуже великий страх, бо вони ходили по хатах і рабували. Малисьмо качки, курп і свиню, то нам всьо порізали. Хотіли нам також корову зарізати, то мама ледви випдакали, що лишили. Як зачали стріляти, то кулі літали, а ми всі і від Михайла і від Семка сиділи в ямі. Потім палили хати; згорів постерунок і двайцять хат. Господарів з кіньми і возами позабирали на форшпани, так що потім не було де фіри наняти ані де заробити. Як би я хотіла то всьо написати, що ми виділи і чули, то треба би дуже довго писати. — Поздоровляю Вас, любі Тату і Тебе, дорогий Брате. Зоставайте здорові. Прошу відписати. Параня Б.

Сей лист дістав п. Батюк у Вінніпеґу. Писала його маленька дівчина, що тепер служить в Росії. Місточко Станіславчик є в повіті Радехів.

НА ПОМІЧ.

Дня 6. марта вислав Український Народний Союз знова тисяч пятьсот (1500) долярів на жертви війни через австрійсько-угорський консулят в Ню Йорку.

Дотичне письмо У. Н. Союза звучить:

Джерзи Сіти, Н. Дж., 6-го марта 1915. До ц. к. Австро-угорського Ґенерального Консуляту в Ню Йорку, Н. Й. Отсим пересилаємо в залученю чек на суму $1.500 (тисяч пятьсот долярів) яко даток від членів Українського Народного Союза на жертви війни.

Повисшу суму просимо ласкаво переслати на руки Вп. Юліяна Романчука, віцепрезидента палати послів і голови Українського Ратункового Комітету. — З глубоким поважанєм: Дм. Капітула, гол. предсідатель; Мих. Угорчак, гол. рек. секретар; С. Ядловський, гол. фін. секретар; А. Шаршонь, гол. касієр.

Нюйорський консулят видав на се слідуючу посьвідку:

Ч. 4602. До Українського Народного Союза в Джерзи Сіти, Н. Дж. — Отсим посьвідчаю одержанє з Вашої ласкавої прихильности чека на $1.500 (тисяч пятьсот долярів), котру то суму вислали ми сейчас до проф. Юліяна Романчука, віцепрезидента австрійського парляменту і голови Українського Ратункового Комітету у Відни і Ви дістанете окремий квіт від проф. Романчука, як передтим.

Дякуючи Вам знова за Вашу патріотичну жертву, остаємо зі щирим поважанєм — Фіннераве, віцеконсуль. Ню Йорк 10 марта 1915.

НА ЖЕРТВИ ВІЙНИ

вислала Українська Рада з Ню Йорку 200 долярів на руки проф. Юліяна Романчука через ц. к. австрійсько-угорський консулят в Ню Йорку. Поквітованє консуляту звучить:

Ч. 4133. Австрійсько-угорський конзулят в Ню Йорку. — До п. Володимира Кіґніцкого, предсідателя Української Ради в Ню Йорку. — Отсим потверджую відбір двіста (200) долярів в цїли переслання їх проф. Юліянови Романчукови, віцепрезидентови австрійського парляменту і президентови Українського Ратункового Комітету у Відни. Приймїть нашу найсердечнїйшу подяку за Вашу діяльну співучасть. Остаємо з глубоким поважанєм — Др. Фіннеравер, віцеконсуль.

ПОДЯКА.

П. Теодор Смалько з Рочестер, Н. Й., просить нас о поміщенє слїдуючої подяки, яку він одержав від Австрійського Товариства Червоного Хреста:

Ч. 78. Відень, дня 20. січня 1915. До Високоповажаного Пана Теодора Смалька в Рочестер. На цїнне письмо з дня 6. грудня 1914 маємо честь зложити Вам як найсердечнїйшу подяку за Вашу великодушну й патріотичну жертву 110 фунтів вати. Управа нашої інституції є вельми вдоволена, що Ви не забуваєте за людскість і любов ближнього та що з далекої чужини стараєте ся о злагодженє людського горя. Відповідно до Вашого бажаня передаємо Ваше письмо редакції виходячої тепер у Відни часописи „Діло" в цїли оголошеня Вашої жертви. За Управу: Цельнік.

Адреса австрійського Червоного Хреста є слїдуюча: Oesterreichische Gesellschaft vom Roten Kreuze, Wien I. Milchgasse 1.

НОВИНКИ.

ВІДРУЧНЕ ПИСЬМО АВСТРІЙСЬКОГО ЦІСАРЯ.

Цісар Франц Йосиф видав ось-таке відручне письмо до президента міністрів гр. Штірка:

Любий графе Штірк: Перед пів роком заміпшали ся ми у війну, до якої приневолили нас ворожі наміри наших противників. Коли я гляджу взад, на тих кілька минулих місяців, то замічаю з вдячним серцем самопосьвяту моїх вірних народів в тім тяжким часї. Переповнені гідною і сильною надією, оказались вони відповідними до великих задач нашого віку.

Вони з повною готовністю вислали своїх синів під воєнний прапор; вони радо примінили своє житє до потреб війни; вони поробили приготованя для жертв війни з повною посьвятою. У всїм тім вони дали сьвітле сьвідоцтво своєї любови, патріотизму й инших випробуваних горожанських чеснот. Сей досьвід скріпляє моє власне довірє, котре є тісно привязане до завзятя моєї армії, а їх відвага сьвідчить за них як найкрасше.

Моє австрійське і угорське правительство підняло ся тяжкої задачі використати всї можливі средства для спільної народної цїли. Під проводом мого правительства мої піддані стоять і дальше кріпко й витривало за своєю дорогою вітчиною. Правительство є готове двигати тягар війни аж до самого кінця. Одначе по війнї, коли ми при помочи Всемогучого осягнемо мир, я є певний, що правительство постарає ся о відшкодованє за ті прикрости, терпіня й небезпеки, які вони терплять тепер вірно й уперто.

Я уповажняю Вас, передати отсї мої думки до відомости моїх народів і висловити їм мої найгорячїйші почуваня і вдячність. — Франц Йосиф.

ШКІЛЬНІ КУРСИ В ГАЛИЧИНЇ.

За приміром Самбора заложено педаґоґічні курси в Станиславові і в Тернополи 8 і 13 січня. Зголосилось було над 300, а принято 62 кандидатів в Станиславові, а 63 в Тернополи. Відкрито курсів в Чернівцях на Буковинї відложено (дай Боже, щоб раз на все!). При всїх курсах заложено взірцеві народні школи під проводом учителів з Росії. У Львові отворено одну приватну польську ґімназію.

Першу народну російську школу заложено в селї Запитові у львівськім повіті, але дїтий принято мало. Видко, що дїти не хочуть учити ся по російськи, або московський уряд не хоче нарочно допускати дїтий до школи, бо... школа, се нещастє для Росії.

МИКОЛА МИКОЛАЄВИЧ — ДОКТОР ФІЛЬОСОФІЇ.

Совіт московського університету рішив просити царя о дозвіл зробити начального полководця російської армії, великого князя Миколу Миколаєвича почесним доктором історії, а то задля многих його заслуг на поли сеї науки. Видко Москалї беруть собі примір з Нїмців: коли нїмецький університет в Липську зробив Ґінденбурґа почесним доктором воєнної штуки, то московський університет хочи і свого полководця зробити почесним доктором, але не воєнної штуки, йно російської історії, котру Микола Миколаєвич власне тепер творить. Лише не буде се мабуть історія, яку пишеть ся золотими буквами, але кривавими або чорними.

РУСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ЗІ СКРЕНТОНУ КУПИВ ВЛАСНИЙ ДІМ.

Від кількох літ збирав ся Руський Народний Союз зі Скрентону купити власну хату, бо оплата за рент в чужих домах забирала весь чистий зиск. Та удало ся се виконуючому комітетови аж сього року. Дня 6. марта 1915. куплено трипоберховий дім на розї улиць Олиф і Лі Корт за цїну 15.000 долярів. Канцелярія і друкарня нового Союза перенесеть ся до нового дому в місяци цьвітни. Там буде також друкувати ся орган Р. Н. Союза „Народна Воля". Купно дому Р. Н. Союза збільшує його матеріяльне становище, а тимсамим і матеріяльне добро українського народа у Злучених Державах.

УКРАЇНЕЦЬ КАНДИДУЄ НА ПОСЛА В КАНАДІ.

Як ми вже доносили, бувший непевне вибраний посол до альбертійського сойму в окрузї Витфорд капан Шандро стратив свій мандат по засуді, який видав на нього судія в Альберті. Завдяки заходам анґлійських лібералних політиків позволено йому ще раз кандидувати. З української сторони вивигнено кандидатуру п. Романа Кремара, властителя більшої посїлости з Едмонтону. Вибори відбудуть ся в понеділок, дня 15. с. м.

ОГОЛОШЕНЄ.

Зах. Зл. Тов. в Ню Йорку, Н. Й., відбуде ся в понеділок дня 15. марта с. р. о год. 8 вечер в ред. „Гайдамаки" під ч. 278 Іст 10 ул. **СПІЛЬНИЙ МІТІНҐ** всїх нюйорських товариств в справі пошанованя памяти пок. М. Павлика. На сей мітінґ запрашаємо всїх урядників місцевих товариств у Ню Йорку.

30 **КОМІТЕТ.**

ДОБРІ РАДИ ДЛЯ ЖІНОК.

Не оповідайте часто про своє „дїтоване".

Не вичисляйте всї свої цїлоденні заняття, коли чоловік верне вечером з роботи.

Не скаржте ся все на дїтий, що вони були неслухняні; з дїтьми все самі полагоджуйте справи.

Не квасїть ся, бо се є найпоганїйшою хибою женщини. „Скисла" жінка скоро обридне свому чоловікови.

Не занедбуйте порядку в хатї.

Не занедбуйте свого убраня. Ваш чоловік, хоч і не скаже нїчого, то однак запримітить се і відчувати буде невдоволенє. Жінка гарно зачесана і чисто убрана дає гарний примір дїтям. Жінка хоч би й гарна, а занедбана, збуджує обридженє.

За 60 цнт. ми даємо Вам скарб.

бо як купите собі календар У. Н. Союза на 1915-тий рік, то переконаєте ся, що він варта за цїлу бібліотеку, яка коштувала би більше долярів ніж календар коштує центів.

Замовленя посилайте на адресу:

„SVOBODA"

83 Grand Str.. Jersey City, N. J.

ВСЯЧИНА.

Статистика населеня Европи.

Після конскрипції в 1915. році число мешканців Европи виносило 433,900.000; з того припадало на поодинокі держави: Европейська Росія 117 міліонів, Нїмеччина 64 міл., Австро-Угорщина 51 міл., Анґлія 45 міл., Франція 39 міл., Італія 34 міл., Бельгія і Румунія по 7 міл., Туреччина европейська 6 міл., Голяндія, Портуґалія і Швеція по 5 міл., Болґарія 4 міл., Швайцарія 3 міл., Сербія, Данія, Греція й Норвеґія по 2 міліони.

Густота населеня є найбільша в Европі, бо пересічно припадає на 1 квадратовий кільометер 44 мешканців. В инших частях сьвіта густота населеня виносить на 1 квадратовий кільометер: в Азії 20.06 осіб, в Америці і Африці 4.5 осіб, в Австралії 0.8 осіб.

Між поодинокими европейськими краями щодо густоти населеня стояла на першім місци Бельгія, яка мала на 1 квадратовім кільометрі 286 осіб, потім Голяндія 177, Анґлія 146, Італія 120, Нїмеччина 112, Швайцарія 91, Австро-Угорщина 76, Франція 74, Росія 23, Норвеґія 8 осіб.

Великі земельні посїлости.

З державної статистики Злучених Держав видко, що не лише капітал і гроші богатих концеитрують ся в одних руках, але також і земля.

І так в 7 стейтах має 1802 властителів 89,652.000 акрів землї.

Полудневі атлянтійська зелїзнична компанія має 13,879.931 акрів землї.

Юніон Пасифік розпоряджає 975.127 акрами.

Родина Ваерґавзер має в двох стейтах 1,525.000 акрів.

На Фльоридї трох господарів має 16,990.000 акрів.

„Міщіґен Айорн енд Ленд Компані" має 320.000 акрів.

„Шікаґо енд Нортерн" (зелїзнича компанія) посїдає 370.000 акрів.

В Ореґонї одна корпорація розпоряджає 175.000 акрами, друга 800.000 акрами, а третя 36.000 акрами.

В Каліфорнії властителї Міллер і Люкс мають 14,500.000 акрів.

Кромі того є сотки властителів, що мають меньші простори земельні, а то по кількасот і кількадесять тисяч акрів.

Перевага рільничих занять.

Одна трета всїх зарібкуючих була занята в рільництві, лїсництві і при годівли худоби; більше ніж одна четверта у фабриках і промислових заводах. Докладно: робітники першої катеґорії дають 33.2%, а другої катеґорії 27.9%.

В той спосіб більша половина всїх працюючих є занята або на фармах або в фабриках. Прочі дві пяті заняті в торговли, державній і домовій службі або творять самостійну так звану заводову інтелїґенцію, себто: адвокати, нотарі, лїкарі і т. д.

Серед мужчин переважає рільниче занятє (36.1%) і фабричне (29.4%); серед женщин домова служба (31.3%).

В недїлю, дня 14-го с. м. о 7-ій годинї вечером в гали гр. кат. церкви на 5-тій Норт улиці в Бруклинї, Н. Й., буде мав делеґат Пр. Комісії У. Н. Союза популярний відчит ілюстрований сьвітляними образками, на котрий то відчит всїх отсим запрашає ся.

Дмитро Андрейко,
Секретар Пр. Ком. У. Н. Союза.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що згідно з приписами статута Укр. Нар. Союза § 245 слїдуючі відділи зістали суспендовані за незаплаченє повного рахунку місячних вкладок за місяць лютий 1915 р.: Відділи: 3. Олифант, Па. 34. Олд Фордж, Па. 38. Оборн, Н. Й. 44. Мт. Кармел, Па. 97. Маріон Гайтс, Па. 207. Дженете, Па. і 261. Тейлор, Па.

Макаду, Па., 11. марта 1915 р.

Д. Капітула,
гол. предс. У. Н. Союза.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що слїдуючі відділи Укр. Нар. Союза зістали з днем 3-го марта 1915 р. суспендовані згідно з приписами § 243 статута Укр. Нар. Союза: 27, 31, 36, 49, 59, 158, 166, 197, 212, 260, 266, 298, 299, 361, 376 і 382 за неплаченє податку (місячних вкладок) за місяць лютий 1915 р.

Коли місцевий уряд висше згаданих відділів не застосує ся до приписів статута орґанізації § 252, то по упливі приписаного часу висше згадані відділи будуть виключені з орґанізації на підставі § 253 статута Укр. Нар. Союза.

Поодинокі члени висше згаданих суспендованих відділів У. Н. Союза, котрі хотять забезпечити собі членські права в орґанізації і надалї бути членами У. Н. Союза, мають застосувати ся до приписів § 412 нового (а §§ 350 і 351 старого) статута орґанізації. По перестуниі карти треба зголошувати ся на адресу головного рекордового секретаря У. Н. Союза: P. O. Box 76, Джерзи Сіти, Н. Дж.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 8-ого марта 1915.

Д. Капітула, гол. предс. У. Н. С.
М. Угорчак, г. рек. секр. У. Н. С.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що з днем 27-ого лютого 1915 р. відділ 236 Укр. Нар. Союза зістав згідно з приписами статута орґанізації розвязаний.

М. Угорчак, г. рек. секр. У. Н. С.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до загального відома, що в місяцю лютім 1915 р. відділ 171 згідно з приписами статута У. Н. Союза зістав принятий наново в члени орґанізації і члени сего відділу тут понизше наведені відзискали назад свої членські права в орґанізації.

В. 171. Бучак Александер, Бурий Евстахій, Чайковський Теодор, Гринда Михайло, Ганяк Іван, Корнецький Антін, Сірий Дмитро, Стасишин Йосиф, Варунок Григорій, Скрабут Дмитро.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 8. марта 1915 р.

Д. Капітула, гол. предс. У. Н. Союза.
М. Угорчак, гол. рек. секр. У. Н. Союза.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ПЯТА ЛИСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. ЦІНА ОДНОЇ ЛИСТИ 15 ЦНТ., ПЯТЬОХ ЛИСТ РАЗОМ 55 ЦНТ. НАБУТИ ЇХ МОЖНА В „СВОБОДІ".

ПОЗІР! БАЙОНЦІ! ПОЗІР!

Байонські українські товариства скликують на день 14. марта, на 6-ту годину вечір, 1915 р.

ВЕЛИКЕ ВСЕНАРОДНЕ ВІЧЕ.

в гали під ч. 8 W. 22nd Str., Cor. Broadway, Bayonne, N. J.

Ціль сих зборів запротестувати проти насильства, якого допускають ся російські варвари над нашим народом.

Українці! Ми подали в короткости ціль зборів, однак сї збори мають ще инші цїли, о яких довідаєте ся від бесїдників. Тож Вашим обовязком єсть, щоби Ви всї прибули, як мущини так і женщини, коли маєте любов до нашого народу.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

ЗА КОМІТЕТ:

Николай Федишин, предс.; Нестор Закалюжний, секр.; Михаїл Пасечник, кас.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗА! СКЛИКУЙТЕ ВІЧА В СПРАВІ ВОЄННОЇ ЗАВЕРУХИ! ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ!

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЧИТАЮТЬ ОГОЛОШЕНЯ.

За всї оголошеня (адвертайзменти), поміщені в „Свободі", редакція не відповідає. Хто замовляє щонебудь з поміщуваних оголошень, нехай звертає ся просто на адресу тої фірми, яка оголошує ся; в „Свободі" належить замовляти лише те, що „Свобода" оголошує від себе. На се треба добре уважати.

Звертаєсь увагу Вп. читачів нашої часописи, що, коли вони висилають замовленя до фірм оголошуючих ся в нашій часописи, роблять се на власне ризико і редакція за се відвічати не може.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці, (егри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилєрія (полева)
а. кн. = артилєрія кінна
а. гір. = артилєрія гірська
а. кр. = артилєрія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пн. = піонїри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуниції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилєрія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), батальон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 88
видана 30. грудня 1914.

УБИТІ:

Матвішин Пилип, 80 п. (22. X, 1914)
Мавер Іван, 30 п. (21. X, 1914)
Мазан Гнат, 30 п.
Мазур Іван, 80 п. (23. X, 1914)
Мазурик Стефан, 80 п. (22. X, 1914)
Медийовський Йосиф, 80 п. (25. X, 1914)
Мельник Дмитро, 80 п. (22. X, 1914)
Менчак Йосиф, 36 л.
Михайлів Максим, 36 л. (30. VIII, 1914)
Михайлюк Дмитро, 36 л.
Михайлюк Стефан, 36 л. (26. X, 1914)
Михальчук Стефан, 36 л. (30. VIII, 1914)
Михалевський Михайло, 80 п. (23. X, 1914)
Мидак Дмитро, 36 л.
Мідак Йосиф, 80 п.
Мельничук Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Мілян Гаврило, 80 п. (22. X, 1914)
Мішенко Василь, 36 л. (10. IX, 1914)
Мочульський Тадей, 58 п.
Мочій Стефан, 80 п. (22. X, 1914)
Мойсех Маріян, 30 п.
Мойсюк Андрій, 36 л. (24. VIII, 1914)
Мокрий Семен, 80 п. (27. X, 1914)
Моравець Рудольф, 80 п. (21 X, 1914)
Мороз Іван, 36 л. (11. IX, 1914)
Мулярчук Кароль, 20 л.
Мулярчук Войтко, 20 л.
Мусій Никодим, 30 п.
Мужик Никола, 80 п. (18. X, 1914)
Микитюк Іван, 36 л.
Мисак Василь, 30 п.
Наконечний Михайло, II / 11 г. (23. XI, 1914)
Нагірняк Іван, 36 л. (30. VIII, 1914)
Немиші Дмитро, 58 п.
Несторовський Йосиф, 80 п. (22. X, 1914)
Несторовський Станислав, 80 п. (25. X, 1914)
Никитишин Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Недовіз Теодор, 30 п. (23. X, 1914)
Новорольський Альойзій, 30 п.
Новосад Адам, 80 п. (27. X, 1914)
Низник Йосиф, 80 п. (21. X, 1914)
Обірванець Григорій, 80 п. (в жовтни 1914)
Обідник Ілько, 36 л. (30. VIII, 1914)
Огірчак Йосиф, 80 п. (23. X, 1014)
Олійник Петро, 36 л. (30. VIII, 1915)
Онуфріїв Петро, 36 л. (11. IX, 1914)
Оріховський Роман, 20 л. (в жовтни 1914)
Оширний Василь, 36 л. (26. X, 1914)
Пачковський Йосиф, 80 п. (22. X, 1914)
Паламарчук Йосиф, 80 п. (18. X, 1914)
Паланяк Іван, 36 л. (11. IX, 1914)
Паньонка, 36 л., 5 комп. (в серпни 1914)
Пантелюк Василь, 36 л. (30. VIII, 1914)
Паранчук Василь, 30 п. (19. X—2. XI, 1914)
Павлашик Тома, 30 п.
Павлик Стефан, 80 п.
Павлюк Михайло, 36 л.
Пеликан Фердинанд, 36 л. (11. IX, 1914)
Пешик Іван, 80 п. (26. X, 1914)
Петелька Семен, 30 п.
Петрина Максим, 30 п.
Петруняк Юрко, 36 л.
Петриґа Іван, 30 п.
Петрик Василь, 80 п. (24. X, 1914)
Петринка Семен, 80 п. (27. X, 1914)
Пилипів Іван, 20 л.
Пліщук Юрко, 36 л. (11. X, 1914)
Плошай Петро, 80 п. (28. X, 1914)
Плотиця Василь, 80 п. (26. X, 1914)
Підпеняк Павло, 80 п. (24. X, 1914)
Подлонський Григорій, 36 л. (29. VIII, 1914)
Подолянський Стефан, 20 л.
Поліщук Антін, 80 п. (22. X, 1914)
Полуга Яким, 80 п. (22. X, 1914)
Попів Петро, 30 п.
Потулицький Андрій, 30 п.
Поврозник Павло, 80 п. (22. X, 1914)
Пранич Василь, 36 л.
Процайло Стефан, 30 п.
Процикiв Пилип, 80 п. (22. X, 1914)
Прокопчук Олекса, 80 п. (21. X, 1914)
Прус Іван, 80 п. (22. X, 1914)
Прусак Михайло (Юрка), 36 л.
Пргєяжний Михайло, 80 п. (21. X, 1914)
[illegible] Іван, 30 п. (24. X, 1914)
Рогів Петро, 20 л. (25. X, 1914)
Романчук Іван, 80 п. (25. X, 1914)
Романюк Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Романишин Василь, 80 п. (25. X, 1914)
Рудко Петро, 36 л. (26. X, 1914)
Рура Томко, 80 п. (24. X, 1914)
Садовий Данило, 80 п. (21. X, 1914)
Садовий Іван, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Садовий Іван, 80 п. (21. X, 1914)
Саганський Михайло, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Сай Семен, 80 п. (19. X, 1914)
Салагуб Ізидор, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Саламаха Юрко, 80 п. (27. X, 1914)
Салюк Павло, 80 п. (18. X, 1914)
Савчак Йосиф, 20 л.
Савчук, 20 л., 5 комп. (26. X, 1914)
Савчук Софрон, 36 л. (30. VIII, 1914)
Савяк Йосиф, 20 л. (26. X, 1914)
Саврас Ілько, 80 п. (22. X, 1914)
Савуляк Михайло, 30 п.
Семків Михайло, 30 п.
Семлич Іван, 80 п. (22. X, 1914)
Сікорський Антін, 80 п. (1. XI, 1914)
Сьотковський Іван, 80 п. (19. X, 1914)
Склепинський Йосиф, 30 п.
Солюк Гнат, 80 п. (22. X, 1914)
Сородчук Микола, 30 п. (26. X, 1914)
Сороковський Бронислав, 20 л. (26. X, 1914)
Сосновський Бронислав, 58 п.
Стахів Андрій, 80 п. (22. X, 1914)
Старосельський Петро, 80 п. (18. X, 1914)
Старий Михайло, 30 п.
Стефуник Василь, 36 л.
Стебельський Пилип, 80 п. (22. X, 1914)
Строїч Дмитро, 36 л. (29. VIII, 1914)
Стирень Андрій, 80 п. (27. X, 1914)
Сукмановський Петро, 80 п. (19. X, 1914)
Сусь Іван, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Сус Стефан, 36 л. (29. VIII, 1914)
Свистун Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Свирид Петро, 80 п. (19. X, 1914)
Сидор Антін, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Ситник Максим, 80 п. (21. X, 1914)
Табака Никола, 80 п. (28. X, 1914)
Тарас Маріян, 80 п. (27. X, 1914)
Тарнавський Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Таржицький Йосиф, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Тхір Григорій, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Тимошин Іван, 30 п. (21. X, 1914)
Теслюк Андрій, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Томашевський Кароль, 80 п. (27. X, 1914)
Томчишин Мартин, 80 п. (15. X, 1914)
Топоровський Іван, 80 п. (26. X, 1914)
Троян Юліян, 80 п. (27. X, 1914)
Трояновський Франко, 80 п. (21. X, 1914)
Труш Дмитро, 80 п. (28. X, 1914)
Тиховецький Петро, 80 п. (27. X, 1914)
Тимчук Іван, 80 п. (21. X, 1914)
Тимошик Петро, 30 п. (20. X, 1914)
Тимосишин Стефан, 36 л. (30. VIII, 1914)
Урбан Станислав, 36 л. (11. IX, 1914)
Федорів Фавстин, 80 п. (22. X, 1914)
Федус Іван, 80 п. (27. X, 1914)
Фендьо Кароль, 30 п.
Фільозоф Левко, 30 п.
Франків Данило, 80 п. (22. X, 1914)
Фрондрей Іван, 36 л. (30. VIII, 1914)
Фурґала Павло, 80 п. (19. X, 1914)
Фуртак Петро, 30 п.
Федунчик Теодор, 80 п. (22. X, 1914)
Халабура Василь, 36 л. (11. IX, 1914)
Харчун Мирон, 80 п. (21. X, 1914)
Харкевич Григорій, 80 п. (27. X, 1914)
Хома Григорій, 80 п. (21. X, 1914)
Хопта Лесь, 36 л. (26. X, 1914)
Цабанюк Федор, 36 л. (9. IX, 1914)
Царваґа Петро, 36 л. (29. VIII, 1914)
Цебрій Никола, 36 л. (11. IX, 1914)
Целюх Гринько, 80 п. (21. X, 1914)
Цвеньчишин Яцко, 80 п. (22. X, 1914)
Циловацький Франко, 20 л. (23 — 26. X, 1914)
Цимбалюк Гарасим, 36 л.
Цюпа Йосиф, 80 п. (19. X, 1914)
Чабан Дмитро, 58 п.
Чапля Петро, 80 п. (27. X, 1914)
Челядин Ілько, 80 п. (25. X, 1914)
Ченціцький Мих., 20 л. (23 — 26. X, 1914)
Чорний Михайло, 30 п.
Чорнюк Іван, 36 л.
Чорнобіль Ізидор, 20 л. (26. X, 1914)
Чучман Михайло, 80 п. (25. X, 1914)
Чучман Стефан, 80 п. (21. X, 1914)
Чипак Василь, 80 п. (15. X, 1914)
Чиж Андрій, 80 п. (18. X, 1914)
Чиж Петро, 80 п. (25. X, 1914)
Шетерко Никола (полк не поданий), помер 21. серпня 1914. у військовім шпитали в Мінску, Росія.
Шимак Йосиф, 30 п.
Шнайдер Кароль, 36 л. (11. IX, 1914)
Шах Андрій, 80 п. (18. X, 1914)
Шараба Василь, 80 п. (23. X, 1914)
Шелемей Григорій, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Шелюх Юрко, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Шептицький Петро, 80 п. (28. X, 1914)
Шкітулинський Йосиф, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Шклиновський Ілько, 80 п. (18. X, 1914)
Штогрин Панько, 20 л. (26. X, 1914)
Шуль Антін Пилип, 80 п. (24. X, 1914)
Шумський Кость, 80 п. (23. X, 1914)
Шурґот Михайло, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Шушка Никита, 80 п. (22. X, 1914)
Шваюк Василь, 36 л. (30. VIII, 1914)
Шкець Дмитро, 80 п. (27. X, 1914)
Шимків Михайло, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Шкрий Дмитро, 30 п. (19. X — 2. XI, 1914)
Юрійчук Лавро, 80 п. (18. X, 1914)
Юрійчук Федор, 24 п.
Яйчук Михайло, 30 п. (30. X, 1914)
Якимів Василь, 80 п. (18. X, 1914)
Якимів Іван, 80 п. (20. X, 1914)
Якимчук Василь, 30 п.
Янішевський Михайло, 36 л. (11. IX, 1914)
Яремчук Йосиф, 80 п. (27. X, 1914)
Яремчук Петро, 80 п. (22. X, 1914)
Яремус Онуфрій, 80 п. (27. X, 1914)
Ярмола Павло, 30 п.
Ясейко Харитон, 30 п.
Ясінський Михайло, 80 п. (28. X, 1914)
Яшан Юрій, 36 л. (30. VIII, 1914)

РАНЕНІ:

Брилінський Евген (кад. аспір.), 30 п.
Валушевський Едвард (кад.), 80 п.
Валушевський Фелікс (кад.), 80 п.
Ваньо Василь (кад.), 80 п.
Відацький Жигмонт (кад.), 36 л.
Вінтоняк Александер (ляйтн.), 80 п.
Гусаковський Володимир (ляйтн.), 30 п.
Ґамба Франц (кад.), 80 п.
Дрогомирецький Роман (ляйтн.), 80 п.
Дубіцький Франц (кад.), 30 п.
Дутковський Петро (кад.), 36 л.
Дворянський Омелян (кад.), 36 л.
Калуський Вінцентій (кад.), 36 л.
Кийовський Іван (кад. асп.), 80 п.
Кульчицький Михайло (кад. асп.), 80 п.
Лещинський Михайло (кад.), 80 п.
Мах Роман (кад.), 80 п.
Мартинюк Іван (кад.), 80 п.
Марисюк Йосиф (кад.), 80 п.
Удрицький Павло (кад. асп.), 30 п.
Харак Зиновій (кад. асп.), 30 п.
Юркевич Юліян (кад. асп.), 30 п.
Абрамюк Андрій, 36 л.
Адамський Іван, 80 п.
Афтарчук Йосиф, 58 п.
Аксентийчук Андрій, 36 л.
Александрук Василь, 24 п.
Александрович Олекса, 80 п.
Алимон Іван, 36 л.
Анатичук Никола, 36 л.
Андрієвич Никола, 30 п.
Андрійчук Іван (капр. тит. цуґсф.), 36 л.
Андрусів Петро, 80 п.
Андрущецький Никола, 36 л.
Антонюк Василь, 36 л.
Антонюк Ілько, 36 л.
Антонюк Іван, 80 п.
Антонюк Теодор, 36 л.
Арборак Іван, 36 л.
Аронець Федор, 30 л.
Аронець Тома, 36 л.
Аронець Тимофій, 36 л.
Арсенич Никола, 36 л.
Атаманюк Дмитро, 36 л.
Атаманюк Іван, 20 л.
Атаманюк Михайло, 36 л.
Атаманюк Василь, 36 л.
Бабій Йосиф, 80 п.
Бабийчук Кость, 36 л.
Бабич Михайло, 80 п.
Бахман Михайло, 30 п.
Бачук Іван, 36 л.
Бачинський Йосиф, 30 п.
Баґайлюк Стефан, 36 л.
Багнюк Михайло, 30 п.
Бай Никола, 80 п.
Ваймак Василь, 80 п.
Байсерович Матвій, 80 п.
Байструк Теодор, 36 л.
Бака Семен, 80 п.
Бакай Василь, 36 л.
Бакай Федор, 36 л.
Бакалярик Андрій, 36 л.
Бакович Іван, 80 п.
Бакулинський Петро, 30 п.
Бала Михайло, 20 л.
Балабан Матій, 36 л.
Баландюк Іван, 80 п.
Баландюк Михайло, 30 п.
Балійчук Дмитро, 36 л.
Бальон Йосиф, 36 л.
Балковський Василь, 30 п.
Балтарович Василь, 80 п.
Балух Михайло, 30 п.
Балучинський Роман, 80 п.
Банас Йосиф, 30 п.
Банах Теодор, 30 п.
Бандурський Генрик, 30 п.
Барабаш Теодор, 80 п.
Баран Петро, 30 п.
Баран Стефан, 80 п.
Баранюк Іван, 30 п.
Барановський Тадей, 24 п.
Баранський Іван, 30 п.
Баренда Франко, 80 п.
Барнич Жигмонт, 20 л.
Бартнлюк Мартин, 30 п.
Бартошин Іван, 80 п.
Бас Ілько, 30 п.
Батенчук Дмитро, 80 п.
Батко Михайло, 30 п.
Ватіґ Теодор, 30 п.
Вазюк Іван, 36 л.
Базилевич Никола, 30 п.
Бедрій Василь, 80 п.
Бедрій Петро, 80 п.
Беґай Антін, 30 п.
Бейсюк Василь, 24 п.
Бень Василь, 30 п.
Бендерський Теодор, 20 п.
Берчовський Іван, 36 л.
Берчовський Михайло, 36 л.
Березник Ілько, 80 п.
Березюк Йосиф, 80 п.
Березовський Казимир, 80 п.
Беркій Евстахій, 20 л.
Верначик Северин, 80 п.
Весідка Дмитро, 30 п.
Безпалко Олекса, 30 п.
Бялик Іван, 30 п.
Билик Кароль, 80 п.
Биць Василь, 30 п.
Біда (гефр. тит. капр.), 30 п
Бідюк Андрій, 80 п.
Бідаїнський Андрій, 24 п.
Білах Карло, 80 п.
Білач Григорій, 80 п. (2 комп.)
Білач Григорій, 80 п. (4 комп.)
Білач Петро, 80 п.
Білань Іван, 30 п.
Білань Михайло, 30 п.
Білянський Іван, 30 п.
Білаш Стефан, 30 п.
Білоус Василь, 36 л.
Білоус Іван, 36 л.
Білоус Ілько, 36 л.
Білявець Михайло, 24 п.
Білецький Іван, 30 п.
Білецький Войтко, 80 п.
Білевич Іван, 80 п.
Білицький Франко, 80 п.
Білинський Йосиф, 20 л.
Білинський Йосиф, 80 п.
Білинський Михайло, 30 п.
Білинський Семен, 80 п.

(Дальше буде).